

MAGYAR HÍRLAP

143 FORINT

ÁDER JÁNOS TÚNIK A LEGESÉLYESEBBNEK

KÖVÉR LÁSZLÓ: NEM AZ ELLENZÉK DIKTÁTUMAI SZERINT KELL AZ ELNÖKJELÖLTET KIVÁLASZTANUNK ➔ 3. OLDAL

A MINISZTERELNÖK JÓ PÉLDÁVAL JÁRT ELŐL, AMIKOR NYILVÁNOSSÁGRA HOZTA A RÓLA SZÓLÓ IRATOKAT

Megfigyelték Orbán Viktorékat

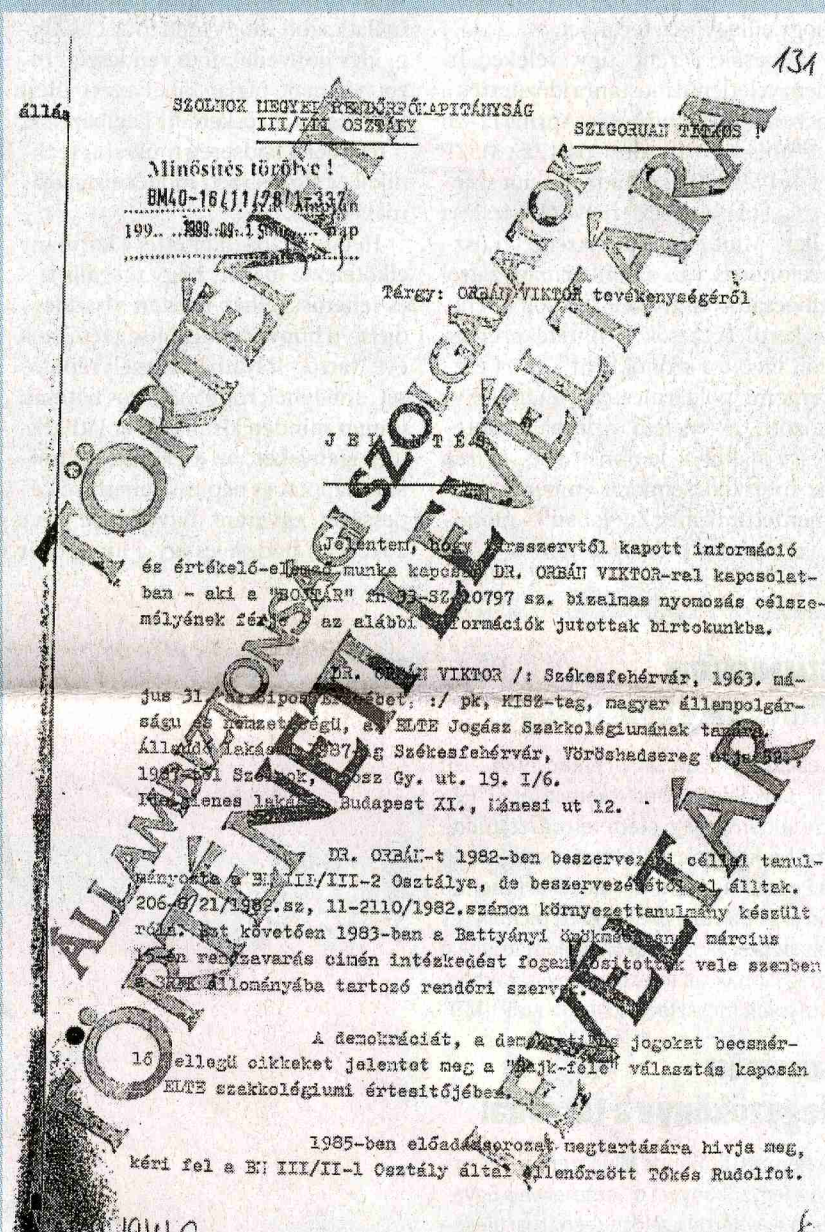
Orbán Viktor és Kövér László. A megfigyelőik közöttünk élnek, és köszönik, jól vannak

FOTÓ: MTI/FÖLDI IMRE

PINTÉR BALÁZS

„Támogatom, hogy mindenki megismerhessen és nyilvánosságra hozhasson minden rá vonatkozó adatot” – írta Orbán Viktor egy ellenzéki politikus írásbeli kérdésére válaszolva. A miniszterelnök kijelentette, „a diktatúra ártatlan áldozatait meg kell védenünk attól, hogy újra áldozatokká váljanak”, minthogy a lehallgatások és megfigyelések dokumentációi nemcsak politikai információkat tartalmazhatnak, hanem a magánéletükről szóló részleteket is. Vadai Ágnes, a Demokratikus Koalíció képviselője

azt kérdezte a kormányfőtől, van-e köze a múlt rendszer állambiztonsági szolgálatához. „Sorkatonai szolgálatom első időszaka alatt megpróbáltam beszervezni, de ezt visszautasítottam, így a kísérlet sikertelenül végződött” – írta a miniszterelnök levelében, amelyet az Orbanviktork.hu oldalon a rá vonatkozó korabeli, szigorúan titkos dokumentumokkal együtt hozott nyilvánosságra. A kormányfő megjegyezte, ezekről az információkról már többször is, legutóbb 2006-ban beszélt. ➔ folytatás a 2. oldalon

Selmecci: Csak most érzékenyek Gyurcsányék

Értetlenül áll a Fidesz Gyurcsány Ferenc „hirtelen támadt érzékenysége” előtt, amikor Fónagy János államtitkár és a közigazgatási tárca elítélő nyilatkozata után további reagálásokat követel a kabinettől a jobbikos Baráth Zsolt keddi parlamenti felszólalására – közölte Selmecci Gabriella (képünkön). A Fidesz szóvivője ezzel válaszolt a Demokratikus Koalíciónak, amely szerint Orbán Viktor – mivel nem kommentálta, hogy a jobbikos képviselő a tiszaszlári Solymosi Eszterről emlékezett meg – úgy gondolja, „a vérvád még belefér a rezsिम ízlésébe”. Selmecci megjegyezte, a bukott miniszterelnök „magára nézve nem érzett sürgető kényszer”, amikor Zuschlag János az Auschwitzba hurcoltakon viccelődött. (MTI) FOTÓ: HORVÁTH PÉTER GYULA

A PÁRT A KÖZTÁRSASÁGIELNÖK-VÁLASZTÁSI PROCEDÚRA GYORS LEZÁRÁSÁBAN ÉRDEKELT

Nyitott még, ki lesz a Fidesz államfőjelöltje

PINDROCH TAMÁS

Továbbra is nyitott kérdés, hogy ki lesz a Fidesz jelöltje az államfői posztra – értesült lapunk. Tegnap szűk körű megbeszélést tartott a Fidesz vezetősége ebben ügyben. Úgy tudjuk, sok még a mérlegelendő körülmény, de nem lehet vitás, hogy két hét alatt biztosan eldőlt a kérdés.

Egyre valószínűbbnek tartja több sajtóorgánium is, hogy Áder Jánost jelölheti a Fidesz-KDNP-frakciószövetség államfőnek képviselőcsoportjának április 16-i ülésén, de még szó sincs arról, hogy ő lesz a hivatalos jelölt – tudtuk meg. Értesüléseink szerint Kövér László továbbra is esélyes.

Áder János személye már 2010-ben is felmerült erre a pozícióra FOTÓ: HEGEDŰS RÓBERT

Áder János még nem nyilatkozik, Kövér László viszont a Heti Válasznak nem hárította el azt a feltételezést, hogy követné Schmitt Pált az államfői székben. Viszont hozzátette: „Korábban is volt olyan személy, akit erre a tisztségre alkalmasabbnak gondoltam, most is van.”

Úgy tudjuk, tegnap szűk körű megbeszélést tartottak a Fidesz vezetői, amelyen az érintettek is részt vettek. Információink szerint az bizonyosnak látszik, hogy egy jelöltet terjeszt a parlament elé a Fidesz-frakció április 16-án. „A jelölt legfőbb ismérve a nemzet iránti elhivatottság, a megbízhatóság, a nemzeti érdekek határozott védelme” – mondták forrásaink.

Arra is kitértek, hogy Orbán Viktor Kövér Lászlót és Áder Jánost is jó jelöltnek tartja a posztra, és a politikusi jelölés biztos.

Egyébként úgy tudjuk, Áder János neve már 2010-ben is felmerült erre a pozícióra. Nem véletlenül. Az Orbán Viktor és Kövér László mellett a legnagyobb tekintéllyel rendelkező, a Fideszben alapítása óta dolgozó politikus hiányosságaként akkor a gyenge idegennyelv-tudását említették. Áder János azonban ma már kiválóan beszél angolul, Brüsszelben és Strasbourghban nemzetközi politikai tapasztalatokat szerzett és számos politikai kapcsolatot épített ki. Köztársasági elnökként ez mindenképpen előnyére válhat. Ugyanakkor nagy jogi tapasztalatokkal rendelkezik, az új választási és igazságügyi rendszer kiépítését is ő vezényelte.

A Fideszen belül az államfő-választási procedúra gyors lezárásában érdekeltek, ezért április 18-án vagy 19-én meg is választhatja a parlament az új elnököt. ■

KÖVÉR LÁSZLÓ: NEM ELLENZÉKI DIKTÁTUM SZERINT KELL A JELÖLTET KIVÁLASZTANUNK

„A Marsról nem hozhatunk elnököt”

PT

Kövér László nem töri azon a fejét, hogy alkalmas-e köztársasági elnöknek, de szerinte Áder János kiváló államfő lenne. Lapunknak a politikus elmondta, hogy mindenképpen a maguk értékrendje, politikai céljai, és nem az ellenzék diktátumai szerint kell gondos mérlegelés után az elnökjelöltet kiválasztaniuk.

– „Vannak nálam alkalmasabbak is az államfői posztra” – így nyilatkozott az államfőjelölés kapcsán. Önmagát miért nem tartja megfelelő jelöltnek?

– Nem vagyok olyan rossz véleményemmel magamról, hogy ne tartanám magam alkalmasnak erre az egyébként közjogi súlyát tekintve nem különösebben erős pozíció betöltésére. Csupán azt gondolom, hogy mindent mérlegre téve, vannak nálam alkalmasabbak is erre a posztra. Ameddig el nem fogy az ő soruk előttem, nem akarom törni a fejem a saját alkalmaságomon. Azt a látszatot sem kívánom kelteni, mintha elutasítanám vagy vállalnám az egyébként meg sem fogalmazódott felkérést.

– Meg sem fogalmazódott a felkérés? A sajtó viszont azt írja, hogy ön az első számú jelölt.

– Az ilyen senki által nem várt hétfői, bár már sejtető fordulat után el kellett indulnia a jelöltekről való gondolkodásnak. Most nem ugyanaz a helyzet, mint 2010-ben, amikor Schmitt Pált jelöltük. Az akkori politikai helyzet és a mostani merőben különbözik egymástól, nem egy „Schmitt Pál kettőt” kell keresnünk, hanem olyan embert, aki a mostani szituációban a legjobb lenne. Azt gondolom, ebben a döntésben nem kell befolyásolnia minket az ellenzéknek. A magunk értékrendje, politikai céljaink szerint kell az elnököt kiválasztanunk. Mint mondtam, a pozíció inkább szimbolikus, mint valóságos politikai hatalmat jelent, ezért aztán a körülötte folyó viták valójában nem is a leendő személyről vagy a poszt fontosságáról szólnak. Az a lényeg – ahogy a Schmitt-ügy kapcsán ez kiderült –, miképp lehet összekötni az elnökkel szembeni támadásokat azzal a politikai erővel, amely őt támogatja.

– Áder Jánost megfelelő jelöltnek tartaná?

– Elfoglalt vagyok vele kapcsolatban, hiszen a barátom, és nagyon régóta ismerem. Ezért is merem állítani, hogy kiváló köztársasági elnök lenne.

Részt vett az Ellenzéki Kerekasztaltárgyalásokon, az alkotmányozásban, most az Európai Parlamentben dolgozik. Ezek a tapasztalatok predesztinálják a pozícióra.

– De nem épp a fideszes politikusi pályája tenné ideális célponttá az ellenzék számára?

– Nem szabad azt a hibát elkövetnünk, hogy az ellenzék diktátumait követjük, amelyek egyébként a saját érdekeik szerint mindig változnak. A köztársasági elnökkkel szembeni elvárás, hogy meg tudja testesíteni a nemzet egységét. Göncz Árpád, akit az SZDSZ ügyvivőjeként jelöltek elnöknek, vagy Szili Katalin, az MSZP házelnöke – aki a szocialisták 2005-ös kiválasztottja volt – az MSZP szerint párttagként is képes volt erre. Most, a mi jelöltünkkel kapcsolatban persze pártkatonáznak. Egyébként minden eddigi elnöknek volt valamilyen politikai kötődése. Úgy is fogalmazhatok: a Marsról nem lehet államfőt hoznunk.

– Lehet számítani a Fidesztől többes jelölésre?

– Ahogy a pártelnökünket ismerem, ő nem az a fajta ember, aki ne tudná eldönteni, ki az a személy, akit április 16-án a Fidesz-frakciónak javasolni fog a posztra. ■

Gesztusok és gusztusok

ÁLLÁSPONT

Előfordul a politikában, hogy a gesztusok mindent elárulnak. Itt van például Jávor Benedek és az ő gesztusai.

Az alaphelyzet a következő. Az LMP ugyebár semmilyen hagyományos pólushoz nem húz, rendkívül független, mindenki ellenében határozza meg magát, politikai léte a „lehetmás”, bármit is jelentsen ez.

És akkor most mondom, mi a valóság.

A valóság az, hogy ha Jávor Benedek, ennek a pártnak a legfelül lebegő főalakja széles mosollyal aláirogat Mesterházy Attilával, akkor az gesztusnak sok, szándéknak pedig önleplezés. Mert ha az ember Mesterházy Attilával bármit, ismétlem, bármit, akár egy parkolócédulát is aláír, az már nem egyenlő távolságtartás a két oldal között, hanem maga az elköteleződés.

Ezen a ponton engedjenek meg egy személyes vallomást. Az elmúlt két esztendőben családi és baráti körben mindig zavarba jöttem, ha valaki újragombolt SZDSZ-nek nevezte az LMP-t. Mert lássuk be, bizonyítás nélkül minden tétel a levegőben lóg. Azt gondoltam, hogy az LMP sajátos képződmény, és éppen ezért várjunk az ítéletalkotással.

Csakhogy: itt az MSZP. A párt, amely mágnesként vonzza magához az innen-onnan leforgácsolódott fémdarabkákat. Valahogy mindig az a történet vége, hogy a szocialisták összezsúkolóznak az aktuális emberi jogista alakulattal. És lőn. Már megint együtt látjuk az MSZP-t a pragmatikus emberszeretet honi képviselőivel.

Nem feltétlenül kellene ennek így lennie, ha az új választójogi törvény nem szorítaná együttműködésre az ellenzéket. A Jobbikot azonnal vegyük ki a kalapból: velük senki nem óhajt együttműködni, és ők is szívből gyűlölnék mindenkit, aki nem sirja tele minden reggel a zsebkendőt a tiszaszlári perre emlékezve. A frakció nélküli Gyurcsány megint csak nem az a fajta, akivel az ember összejárna családotól. Marad nekünk az MSZP és az LMP. Nekik kellene valami közöset kifőzniük, hogy megállítsák a Fidesz-hengert.

Sokáig nem látszott biztosan, az LMP óhajtja-e a kényszer-együttműködést. Mára azonban úgy tűnik, a kérdés eldőlt. Nemcsak a kölcsönös gesztusok, a mosolygós aláírások, a közös demonstrációk, de a szűkszerűség is egymáshoz közelíti az MSZP-t és az LMP-t. Ha ténylegesen vagy hallgatólagosan nem segítik egymást, lassan, de biztosan eltemetkezhetnek, a matematika rideg tényei alapján labdába sem rúgnak 2014-ben.

A politikai hasznosságon túl egy különös lelki tényező is hozzájárul az LMP balrafordulásához. Ez pedig nem más, mint képviselőinek közéleti beágyazottsága, előélete, ízlése, világfelfogása. Nem írom le jó érzéssel, de Schifferék látványosan eszdeeszesednek. Az LMP képviselőinek gyakori arroganciája, Budapestbe zártága, járatlansága a nemzeti ügyekben a húsz évvel ezelőtti szabad demokratákat idézi. Nézzünk csak két kultúrkampfos ügyet: a magyar királyok szobra körüli LMP-performance pontosan jelzi rossz ízlésüket és a felelőtlenség fokát, amikor pedig Kaltenbach Jenő fel-felzokog a Károlyi-szobor eltakarítása miatt, akkor pedig valamiért úgy tűnik, mintha tisztára balos lenne.

Éppen ezért legjobb az őszinte szó. Ha az LMP korifeusai nyílt – elempés frazeológiával inkább tökök – politikusok volnának, igazán megválthatnának már ettől a függetlenségi szövegtől. A próbaidő lejárt. Az LMP nem ideológiákon felül álló párt. Az LMP az elmúlt húsz esztendő politikai törzsfeljedésének része, és markánsan baloldali, liberális ökopárt.

Nem biztos, hogy mozgalmukat Schifferék tudatosan lökték ebbe az irányba, de ez voltaképpen mindegy. Az LMP protestpártnak indult, aztán emberi gyengeségek, különféle érdekellentétek miatt lassan elillant a világmegváltó szándék. Mi pedig nem szabadulunk a gondolattól: szízárványos az ég alja, ahogyan a népdal is mondja. Valahol valakik már készítik Bajnai Gordont az előtte álló feladatokra, amelyek sorában a legfontosabb a különféle pártok, mozgalmak, szakszervezeti tömörülések deklarált együttműködésének felmutatása.

Mondhat bármit az LMP, ennek az összefogásnak ő is részese, csak a vak nem látja. A rendszert akarta megváltoztatni, de már a ciklus felénél megadja magát, és a vége az lesz, hogy belép a baloldali blokkba. ■

SZENTESI ZÖLDI LÁSZLÓ
szentesi.zoldi.laszlo@magyarhirlap.hu